

“Yoksa onlar cahiliye yönetimini mi arıyorlar? Oysa yakın sahibi bir toplum için yönetimi Allah’tan daha güzel olan kim vardır?” [el-Mâide 50]

Laiklik, Pervasızlıktır ve Sömürgeciliktir

Bu ümmetin ve bu halkın başına gelenler ve gelmekte olanlar, genç yaştakilerin saçlarını beyazlatır ve dağları inletir. Ancak her defasında sonuç, tarih boyunca hak ile batılın arasındaki çatışmanın hakimi olan Allah'ın murat ettiği sünnet gereği komplocuların istediklerinin aksine olmaktadır. Allahuteala, şöyle buyurmuştur:

“Onlardan öncekiler de (resullere) hile yapmışlardı. Sonunda Allah da onların binalarını temellerinden söktü üstlerindeki tavan da tepelerine çöktü. Bu azap onlara, farkedemedikleri bir yerden gelmişti.” [en-Nahl 26] Müslümanlara demir yumrukla dayatılan ve küresel ve yerel olarak dışlanan kapitalizm nizamı, "sulandırılmış" ve "ılımlı" İslam ve tutarsız "tövbekar" komünizm denilen şeyleri ele alarak bugünlerde ülkemizde yeni atmosferler oluşturmaya ve son savunma çizgisinde laik ve laikliği siper edinmeye başladı... Laikliğin durumu, siyasi hayata tahakküm eden tüm mefhumlar gibi sömürgecilik ve askerî bağlamda gelmiş olan dayatılmış yabancı bir mefhum olup onu kültürel sömürü takip etmiştir. Bu, uyanık ve aydın olan herkes için açık bir durumdur ve sömürgeci kafir Batılı devletlerin hayatı bu mefhumlarla doldurmaları, süslemeleri, kademeli olarak İslam'la yönetimin farziyetine götüren insanların bilinçlerini bunlarla tahrif etmeleri için şüpheli odaklara pompaladığı büyük paraları herkes görmektedir:

“Onlar tuzak kurarlarken Allah da tuzak kuruyordu. Şüphesiz Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır.” [et-Enfâl 30] Bu laiklerin ısrarı, ümmetin bir gün olsun tercih etmediği liberal kapitalizm nizamının hayat damarı üzerindeki bir ısrardır. Laikliğin özü, dışlama ve baskı ile de olsa dinin hayattan koparılmasının zorunluluğudur.

Bu da şu iki hususu gerektirmektedir:

1-Dinin, yani İslam'ın yasamanın kaynağı, yani hayatta davranışın kaynağı edinilmemesi. Bu, İslamî Hilafetin yokluğunun gölgesindeki tüm İslam beldelerinde yürürlükte olan kaçınılmaz bir durumdur. Bu durumun sürekliliğini garantilemek için de İslam temelli partisel çalışmanın yasaklanması, medya silahının istedikleriyle örtüşen ve istemediklerini çarpıtan bir şekilde yönlendirilmesi, Müslümanların dinlerini tatbik etmesi bir yana onu anlamalarını engellemek için önce kaynakları kurutma ardından kirletme sonra da zehirleme politikası gibi tamamen sapırtıcı silahlardan oluşan bir cephaneliğe başvurmaktalar.

2- Aslında en önemli olanı ise budur: Onların nazarında din, zorunlu olmayan bir şekilde varlığını kabul ettikleri, yani yokluğunda bir sakınca olmayan sırf bireysel bir husus olması itibarıyla yasama sırasında herhangi bir dinin gözetilmemesidir. Bu ise sadece madenî kanunun kapsamından olması itibarıyla dindarlığın alanını genel hayattan tamamen söküp atmaya ve izole etmeye varacak derecede ortadan kaldırmak demektir.

O halde laik, laiklik ve bu anlamdaki mefhumlar, siyasi ve fikrî baskıyla ümmetten gasp edilen askerî sömürgeciliğe benzeyen birer fikrî sömürgeler olup genel görüntüde İslamî fıkra ve dindarlığa ve bireysel görüntüde bunlara baskı yapmaya yönelik bir işgale dönüşmesi için genişletilmek istenmektedir. Laikliğin, idarî vakitlerle veya genel "maslahatla" çelişiyorsa ibadet saatlerini ve vakitlerini gözetmemesi buna dair bir örnektir. Nitekim Burgiba'nın, oruç ve ramazanda oruç tutanlara yaptığı pervasızlığa bir bakın! Yine laikliğin, Müslüman kadının genel hayattaki kıyafetine ilişkin şeri kuralları gözetmemesi de buna dair bir örnektir... Laikliğin bir gerekliliği olarak Müslüman bir kadın, kafir bir kimse ile evlenebilir, yasanın şahsî özgürlüğü koruması hükmünce ebeveynin evlatlarını terbiye etmesi yasaklanabilir, dinî etken veya dinî engel ve bunların ölçü alınması gözetilmez.

Laiklik, İslam'la çelişmektedir. Zira İslam, kendisinden hayatı ve ilişkileri kapsayan bir nizamın çıktığı aklı bir akidedir. Bu ise dinen bilinmesi zorunlu olan bir husus olup akıllı bir kimse bu hususta tartışmaz:

“Bu kitabı da sana, her şey için bir açıklama olarak inzal ettik.” [en-Nahl 89] Müslümanlar, Rablerinin hükümlerini genel hayatta uygulamayacaklar da nerede uygulayacaklar? Rablerinin hükümleri, diğer karşıt hükümlerle çatıştığında ne yapacaklar?

Laiklik ile İslam arasındaki tartışma mahalli, bizzat hayattır. Zira İslam, hayatı adil ve yeterli Rabbanî şeri hükümlerle gözetirken laiklik ise hayatın, topluma mal ve nüfuzla hakim olan güçlerin hevası için bir otlak olmasını istemektedir. Bunu da sürekli olarak hile ve baskıyla halk adına ve halka rağmen yapmaktadır. Çünkü İslam ile laiklik arasındaki çatışma, aklen ve şeran açık bir vakiyadır. Bu ikisinin yan yana veya bir arada yaşaması imkansızdır. Laikler, bizzat İslam'ın tanımında hile yaptılar ve ne gariptir ki laik müftüler, bize dinimizi öğretir oldular. Zira onlar, İslam'ı İslam'ın kendisini tanımladığı gibi tanımlamadılar. Aksine onu, bir zorba, yalan ve iftira olarak tanımladılar. Zira onların iddialarına göre İslam, hiçbir genel durumu kapsamayan toplumsal ahlakî yönü bile ele almayan sadece bireysel bir durumdur. Onların nezdinde halk, vatandaşlar toplamı olup İslamî kimliklerinin hiçbir önemi yoktur. Çünkü onlara göre İslamî kimlik, aşılması ve kaldırılması mümkün olan arızî bir husustur. Dolayısıyla yaşamada dikkate alınmaz.

Daha feci olanı şu ki bu laiklik, sömürgecilik bağlamında gelmiş olup bu güne kadar onun sayesinde ayakta kalmıştır. Zira ülkemize izin ve onay olmada arka kapıdan girmiş olup ümmetin ve toplumun doğal bir hareketi sonucunda ortaya çıkmamıştır. Bilakis laiklik, bu paraları ve fikirleri aklama operasyonları için şaibeli kirli paralar harcayan şaz sömürgecilik fikirleri çerçevesinde ortaya çıkmıştır. Nitekim geçen hafta, Amerika ve Avrupa Birliği'nin halkı demokrasiye hazırlamak için milyonlarca dolar harcadığı açıklanmıştır.

Laiklik sorunu, aslında Batılı bir sorundur. Onların diyarında din ve dinin tekeli sayesinde bir hakimiyet vardır. Zira din adamları, dini ve hayatı ifsat eden ve helak edebildiğini helak eden Avrupa tarihinin kapkaranlık döneminde insanlar ile Rableri arasında kendilerini bir araç edindiler. İslam'da ise böyle bir duruma yer yoktur. Zira akideler ve ibadetlerde Allah ile olan bağ, bir aracı gerektirmez. Aksine bunu reddeder:

“Kullarım sana, Beni sorduğunda (onlara de ki:) Ben (onlara) çok yakınım. Bana dua ettiği vakit dua edenin duasına icabet ederim.” [el-Bakara 186] Muameleatlarda ise fakihler, zannı galiple elde edilen disiplinize olmuş şeri bir içtihat çerçevesinde kanunlar şeklinde içtihatlarını ortaya koyar. Dolayısıyla ümmetimizin ve şeriatımızın Batı diyarında yaşananlara mukayese edilmesi bir aldatma ve yanıltmadır. Siyasetle işgal eden ve fikre önem verenlerin kendilerini, diyarımıza çalıp çırpma için giren, bu ümmetin gücünü ve kuvvetini yok etmek ve varlığını parçalamak için medya ve kirli para gücüyle desteklenen saptırıcı mefhumların prangalarından kurtarmamaları doğrusu onlar için bir utançtır. Dolayısıyla herkes, açıkça veya zımnen tüm güzelleştirme operasyonlarını yerine getiren zalim liberal kapitalizm nizamının küresel alternatifinin akide ve bir hayat nizamı olarak azim İslam'ın olduğunun farkındadır. Ancak onlar, siyaseti ortama Batının mefhumlarının tahakküm etmesini istemektedirler ki bunlarla düşünelim bunlar hakkında düşünmeyelim. Bu hususta en tehlikeli olan ise şudur ki sanki Batının önerileri, kaçınılmaz bir kader olup ümmetin evlatları olarak mazeret sınırları dahilinde düşünmekten başka bir hakkımız yokmuş gibi bir olasılık dahi olsa alternatifini düşünmekten aciz bir durumu oluşturmaktır... Yoksa içerimizdeki fikir laklakçılarının, ezbere ders yapan kimseye benzer şekilde Batının mefhumlarını geniş getirmeleri aklen mümkün müdür?

“Şüphesiz ki Allah, emrine galiptir. Velakin insanların çoğu bunu bilmezler!” [Yusuf 21]